

برگزاری نمایشگاه «پنجاه هفتاد؛ گفت‌وگو روی کاغذ»

نمایشگاه گروهی «پنجاه هفتاد؛ گفت‌وگو روی کاغذ» با نمایش آثاری از ۳۶ هنرمند شاخص هنرهای تجسمی ایران، با کیوریتری آرش تنهایی، روز گذشته در گالری دنا افتتاح شد. نمایشگاه «پنجاه هفتاد؛ گفت‌وگو روی کاغذ» پروژه‌ای با تمرکز بر مدیوم کاغذ و ابعاد استاندارد ۵۰ در ۷۰ سانتی‌متر است که به‌واکوی امکانات بیانی این رسانه و ایجاد گفت‌وگو میان نسل‌های مختلف هنرمندان ایرانی می‌پردازد. در این نمایشگاه که در آن نام‌های برجسته و جریان‌ساز هنر معاصر ایران حضور دارند، رویکردهای متنوع هنرمندان در حوزه طراحی و نقاشی روی کاغذ به نمایش گذاشته شده و امکان مطالعه و مقایسه نگاه‌های هنری چند نسل از هنرمندان فراهم شده است.

ایرنا

انتشار نمانگ «نوبت منه» با صدای عبدالرضا هلالی

نمانگ «نوبت منه» با صدای عبدالرضا هلالی در ادامه مسیر آرمان‌های انقلاب اسلامی منتشر شده است.

این اثر با شعار «اکنون نوبت ایستادن ماست» و با تقدیم به «مردی که قله را به ما نشان داد» تلاش دارد مفهومی از تداوم یک امانت تاریخی و فرهنگی را به نسل جدید منتقل کند؛ امانتی که از گذشته به امروز رسیده و اکنون زمان ایفای نقش نسل نوجوان و جوان فرا رسیده است. «نوبت منه» در مرکز رسانه آرمان تولید شده و امین پاکزاد نویسندگی و کارگردانی آن را برعهده داشته است. سیدجواد پرثی شاعر، امید روشن بین آهنگساز، متین پاکزاد مجری طرح و علی زمان‌زاعی تهیه‌کننده این اثر هستند.

مهر

گفت‌وگوی صبا با کامران شهلائی، نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر

مردم به دنبال چهره‌ها هستند

فرزانه سعادتی - در سال‌های اخیر، صحنه تئاتر ایران بیش از گذشته شاهد حضور بازیگران شناخته‌شده سینما و تلویزیون بوده است؛ چهره‌هایی که گاهی با سابقه طولانی در سینما و تلویزیون وارد تئاتر می‌شوند و گاهی نیز پس از سال‌ها دوری از صحنه، حضور خود را با یک نمایش تازه از سر می‌گیرند. این روند اگرچه می‌تواند به افزایش توجه عمومی به تئاتر، جذب مخاطب تازه و رونق اقتصادی اجراها کمک کند، اما همزمان این پرسش را نیز به وجود آورده است که آیا گسترش حضور چهره‌ها، رقابت را برای گروه‌های تئاتری فاقد بازیگر شناخته‌شده دشوارتر کرده است؟

برای بررسی این موضوع و پاسخ به این پرسش که حضور چهره‌ها در تئاتر را باید تهدید دانست یا فرصت، سراغ کامران شهلائی، نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر رفتیم. شهلائی از چهره‌های فعال عرصه نمایشنامه‌نویسی است که علاوه بر نویسندگی و کارگردانی، سابقه فعالیت در حوزه‌های اجرایی و جشنواره‌ای تئاتر را نیز در کارنامه دارد.

○ ورود بازیگران شناخته‌شده سینما و تلویزیون به تئاتر را یک آسیب می‌دانید یا می‌تواند برای تئاتر یک فرصت باشد؟
این مسئله بسیار پیچیده است. به نظر من بخشی از این اتفاق به مردم و فرهنگ تماشاگر برمی‌گردد. وقتی مردم به شکل درست تربیت نشده باشند که تماشاگر تئاتر باشند، طبیعی است که بیشتر به دنبال چهره‌های شناخته‌شده بروند. وقتی یک بازیگر شناخته‌شده در یک نمایش حضور دارد، تماشاگر احساس می‌کند آن کار تضمین بیشتری برای موفقیت دارد؛ حتی اگر در نهایت نمایش کیفیتی خوبی نداشته باشد. از طرف دیگر، کارگردان هم دوست دارد کارش موفق باشد و بتواند مخاطب جذب کند. بنابراین نمی‌توان این مسئله را صرفاً

تئاتری کار کنیم.
○ شما به تبلیغات اشاره کردید. به نظر می‌رسد تئاترهای بدون چهره در این زمینه شرایط سخت‌تری دارند.
بله، ما در تئاتر متأسفانه متخصص تبلیغات نداریم. این مسئله حتی به نظر من از موضوع سلبریتی‌ها هم مهم‌تر است. گاهی افرادی بعد از چند ماه فعالیت، خودشان را متخصص تبلیغات می‌دانند و برای این کار دستمزد می‌گیرند، در حالی که اصلاً بازار را نمی‌شناسند و با تبلیغات تئاتر آشنایی ندارند. وقتی تبلیغات حرفه‌ای نداشته باشیم، طبیعی است که نام یک بازیگر تبدیل به مهم‌ترین ابزار برای فروش نمایش شود. در حالی که اگر تبلیغات و معرفی آثار به شکل حرفه‌ای انجام شود، نمایش‌هایی که چهره ندارند هم می‌توانند مخاطب خودشان را پیدا کنند.
○ آیا خود شما در مقام کارگردان از بازیگر چهره استفاده می‌کنید؟
حتماً. اگر بتوانم از بازیگر چهره استفاده می‌کنم، چرا که نه؟ استفاده از بازیگر شناخته‌شده به خودی خود اتفاق بدی نیست.

○ در نهایت معتقدید نمایش بدون چهره هم می‌تواند با یک اثر سلبریتی‌محور رقابت کند؟
بله. بسیاری از کارها بدون داشتن چهره‌های تلویزیونی و سینمایی سال‌ها فروخته‌اند. ما نمی‌توانیم بگوییم هر کاری که سلبریتی دارد موفق است و هر کاری که سلبریتی ندارد، شکست می‌خورد. به نظر من کار خوب می‌تواند راه خودش را پیدا کند. اگر متن خوب باشد و نمایش درست ساخته شود، حتی اگر سلبریتی هم داشته باشد، می‌تواند مسیر خودش را پیدا کند.

به حضور سلبریتی‌ها محدود کرد.
○ پس معتقدید نمی‌توان با اصل حضور چهره‌ها در تئاتر مخالفت کرد؟
ما نمی‌توانیم بگوییم چه کسی در تئاتر باشد و چه کسی نباشد. به نظر من این نگاه، دموکراتیک نیست. اگر یک بازیگر چهره توانایی حضور در تئاتر را دارد، علاقه‌مند است وارد این حوزه شود و کسی هم حاضر است برای حضور او سرمایه‌گذاری کند، چرا نباید این اتفاق بیفتد؟ مسئله اصلی این است که ما باید روی فرهنگ تماشاگر و همچنین شیوه معرفی و تبلیغ آثار

صباخبر

صبا باتری

واریان
CALCIUM MF BATTERY

با اطمینان استارت بزنید

توزیع گسترده بیش از ۱۰۰۰ نمایندگی در سطح کشور

بیش از ۳۰۰ نماینده خدمات پس از فروش در سطح کشور